

pojištění a premií (sumou současným poměrům přiměřenou z pojišťovacích sazeb a podmínek u strany žalující platných). Žalobní nárok takto vyznačený nelze označiti za neurčitý a nelze sdíleti názor procesního soudu, že by dle § 7 ex. ř. na základě rozsudku ve smyslu žalobní prosby nebylo lze vésti exekuci. Takový nárok bylo by lze podle § 353 a násl. ex. ř. vydobyti.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by nehledě k důvodům svého zrušovacího usnesení, o odvolání žalobkyně dále po zákonu jednal.

D ů v o d y:

Jest přisvědčiti rekurentu, že žalobní žádost není určitá. Neboť účelem sporu jest odkliditi pochybnosti o poměru mezi stranami rozepře a stanoviti rozsudkem sporná práva a závazky tak přesně, by nevznikly pochybnosti o tom, jak má závazek býti splněn anebo vydobyt. Proto ustanovuje § 226 c. ř. s. v souvislosti s § 7 odstavec první ex. ř., že obsah a dosah žalobního žádání a tudíž i exekučního titulu musí býti tak přesným, by z něho bylo lze seznati mimo jiné i způsob a objem dlužného plnění, by se podle přesného doslovu, od něhož se nesmí soud exekuci povolující uchýliti, dala exekuce povoliti a také vykonati. To však v souzeném případě schází. Neboť, má-li žalovaný vyhotoviti pojistný návrh na pojistnou sumu současným poměrům přiměřenou za pojišťovacích sazeb a podmínek u strany žalující platných, jest výše pojistné sumy naprosto neurčitá a soud exekuci povolující není oprávněn výšku tu sám určit, jsa vázán doslovem exekučního titulu.. Při nepeněžním plnění není ovšem zapotřebí nárok vyjádřiti v penězích, poněvadž se číselně vyjádřiti nedá a poněvadž vymáhané jednání neb opomenutí dlužníkovu není závislým na číselně stanovené sumě. Má-li však býti na dlužníku vynuceno podání nabídky na uzavření pojišťovací smlouvy, musí za účelem odklizení sporného poměru nabídka obsahovati všechny součástky, tvořící předpoklad pro uzavření smlouvy, a k těm patří v první řadě i pojistná suma. Podle obsahu žalobního žádání neměla by exekuce k vydobytí zažalovaného nároku účelu, neboť odporovalo-li by písemné prohlášení dlužníkovu doslovu žalobního žádání, vedlo by to k novému sporu o tom, jaká výše jest přiměřená současným poměrům, což se přiči účelu exekuce, která má jen uskutečniti a konečně mezi stranami vyříditi to, co exekučním titulem bylo uloženo.

Čís. 12482.

Pokud k příspěvkům Vodnímu družstvu budoucně splatným ve smyslu dražebních podmínek patří všechny amortizační splátky k umoření meliorační zápůjčky, a to i oné částky zápůjčky, která byla již splatná a byla teprve dodatečně pojata do rozpočtu splátek k umoření meliorační zápůjčky.

O tom, které budoucně splatné příspěvky převzal vydražitel a které mají být uhrazeny z nejvyššího podání, rozhoduje soud exekuční.

(Rozh. ze dne 31. března 1933, R I 208/33.)

K rozvrhu nejvyššího podání za nemovitost, exekučně vydraženou dne 29. prosince 1931, přihlásilo Vodní družstvo v přednostním pořadí nedoplatek příspěvků 26.328 Kč. Proti prikázání této pohledávky vznesli odpor vymáhající věřitel a knihovní věřitelé. Soud první stolice prikázal Vodnímu družstvu v přednostním pořadí jen 1.935 Kč 10 h. Důvody: Vodní družstvo přihlásilo v přednostním pořadí pohledávku 26.328 Kč a doložilo přihlášku. Podle § 62 vod. zák. lpí na prodané nemovitosti přednostní právo zástavní pro tříleté nedoplatky hned v pořadí za ostatními daněmi a veřejnými dávkami. Podle téhož paragrafu ten, kdo nabude pozemku ve svazek společenský vzatého, stane se členem vodního společenství a jest povinen plnit závazky, z tohoto svazku vycházející, takže se vydražitel dnem příklepu stal členem Vodního družstva a jest povinen k placení družstevních příspěvků po příklepu splatných, ale není povinen do dne příklepu platiti zadrželosti. Dražební podmínky v tom směru ustanovení nemají a platí proto tento zákonný předpis, podle něhož vydražitel bez započtení na nejvyšší podání má nésti jen družstevní příspěvky, splatné po dni příklepu. Zadrželosti do dne příklepu jsou předmětem rozvrhového řízení. Vodní družstvo tvrdí, že zadrželosti splatnou do dne příklepu jest celá povinnost strany povinné 26.328 Kč s příslušenstvím.. Dle rozvrhu regulačních a melioračních příspěvků měl dlužník zaplatiti dne 15. března 1930 14.000 Kč a 13.828 Kč v amortisačních kvotách. Výpisy ze dne 22. prosince 1930 a dne 20. března 1931 byly potvrzeny vykonatelností ohledně celé povinnosti strany povinné 27.828 Kč. Podle rozpočtu Vodního družstva ze dne 20. března 1931 byla amortisační splátka, která byla splatná dne 1. dubna 1931, 12.763'92 Kč rozvržena na členy družstva a při tom za základ pro určení amortisační splátky ohledně prodané nemovitosti byla vzata celková povinnost strany povinné 26.328 Kč a vyměřena byla tato splátka 1.037'32 Kč. Rovněž ve výplatní listině ze dne 28. října 1931 a 1. dubna 1932 byla pro výpočet amortisační splátky vzata celková povinnost a určena byla 897 Kč 78 h a 1.037'32 Kč. Podle umořovacího plánu Zemské banky měla býti celková zápůjčka Vodnímu družstvu poskytnutá umořena v 55 půlročních splátkách do 1. dubna 1958. Všechny tyto předložené listiny jsou navzájem v rozporu. Kdyby měl platiti rozvrh melioračních a regulačních příspěvků ze dne 28. února 1930 v tom směru, že 14.000 Kč bylo splatných dne 15. března 1930, neměla býti vzata do rozpočtu ze dne 2. března 1931 a 28. října 1931 a 1. března 1932 celková povinnost 26.328 Kč, nýbrž 13.828 Kč, a, kdyby celková povinnost byla splatná již dne 22. prosince 1930, dne 20. března 1931 neměla býti v rozpočtu strana povinná vůbec uvedena. Rozpor tento vysvětlil pokladník družstva v ten smysl, že, když strana povinná 14.000 Kč nezaplatila dne 15. března 1930, byla

celková povinnost dlužníka do rozpočtu uvedena a tvořila základ vypočtení amortisační splátky. Dále potvrdil pokladník, že rozpočet amortisačních splátek, připadajících na jednotlivce, byl schválen valnou hromadou Vodního družstva. Ze srovnání rozpočtu ze dne 2. března 1931, 28. října 1931 a 2. března 1932 s rozpočtem Zemské banky vychází najevo, že prv uvedenými rozpočty měly býti zaplacený amortisační splátky 12.763 Kč 92 h, 11.029 Kč 98 h, 12.730 Kč 44 h splatné dne 1. dubna 1931, 1. září 1931 a 1. dubna 1932. Z toho, že zápůjčka Zemské banky 35.000 Kč měla býti v 55 půlletních splátkách zaplacená do 1. dubna 1958, a z toho, že tyto jednotlivé amortisační splátky byly rozvrženy na jednotlivé členy družstva a i na stranu povinnou, vysvítá, že celková povinnost dlužníků měla býti zaplacená v amortisačních splátkách půlletních do 1. dubna 1958. Tím, že Vodní družstvo do rozpočtu za účelem rozvržení jednotlivých amortisačních splátek pro Zemskou banku pojalo celou povinnost dlužníků a z ní vypočetlo splátky, což bylo, jak pokladník potvrdil, schváleno valnou hromadou, ustoupilo od toho, aby 14.000 Kč zaplatili dne 15. března 1931 i od toho, aby celá povinnost stala se najednou splatnou. Tato posléze uvedená okolnost není ani myslitelná, jelikož ani vodní zákon ani stanovy Vodního družstva nemají ustanovení, že by se v případě nezaplacení splátky stala celá povinnost vykonatelnou. Za tohoto stavu věci soud shledal, že zadrželostí do dne příklepu jest splátka 1.037 Kč 32 h a 897 Kč 78 h a byly proto tyto částky přikázány v přednostním pořadí, kdežto zbývající část bylo zamítnouti. Re k u r s n í s o u d přikázal Vodnímu družstvu v přednostním pořadí celou jistinu 26.328 Kč a kromě toho úroky; odpor, jež vznesli proti tomtuto přikázání vymáhající věřitel a knihovní věřitelé, co do 15.936 Kč zamítl, co do zbytku 12.328 Kč odkázal na pořad práva. D ů v o d y: Vodní družstvo přihlásilo v přednostním pořadí nedoplatek příspěvků, 26.328 Kč s 6% úroky od 19. března 1930. Poněvadž dle dražebních podmínek má vydražitel převzít členství ve Vodním družstvu bez započtení na nejvyšší podání, s povinností doplatiti Vodnímu družstvu připadající a v budoucnosti splatné příspěvky a jiné meliorační povinnosti, jde především o to, které příspěvky je vydražitel povinen bez započtení na nejvyšší podání zaplatiti a které mají býti hrazeny z nejvyššího podání. V tom směru zjistil první soudce, že vydražitel přejímá členství ve Vodním družstvu dnem příklepu a že je povinen hraditi bez započtení na nejvyšší podání jen příspěvky splatné po dni příklepu, kdežto zadrželostí do dne příklepu jsou předmětem rozvrhového řízení. Zjištění to rekursní soud převzal, neboť se shoduje i s dražebními podmínkami, dle nichž má vydražitel doplatiti Vodnímu družstvu připadající a budoucně splatné příspěvky, i s ustanovením § 62 vod. zák. a § 156 ex. ř. Vzhledem k tomu jde dále o to, které příspěvky jsou zadrželostí z doby tří let před příklepem. Vodní družstvo přihlásilo celý nedoplatek 26.328 Kč, tvrdíc, že je celý splatný, a doložilo přihlášku 1. rozvrhem příspěvků ze dne 28. února 1930, dle něhož na vydraženou nemovitost vypadlo příspěvků 27.828 Kč, z toho část 14.000 Kč, splatná 15. března 1930 se 7% úrokem z prodlení a

zbytek 13.828 Kč měl býti uhrazen splátkami, 2. rozvrhem amortisačních splátek splatných dne 1. dubna 1931, 28. října 1931 a 1. dubna 1932 ve výši 1.037 Kč 32 h, 897 Kč 78 h a 1.037 Kč 32 h, 3. výpisy nedoplatků z 19. února 1931 a 21. března 1931, dle nichž částka 14.000 Kč nebyla dne 15. března 1932 zaplacená a jest celá pohledávka 27.828 Kč s 6½ % úroky od 19. března 1930 splatná a jsou výpisy ty opatřeny doložkou vykonatelnosti od okresního úřadu, který dle § 69 vod. zák. jest povolán vymáhati dlužné nedoplatky. Podle výpisu z pozemkové knihy bylo také na základě těchto výkazů nedoplatků na celou vydraženou usedlost vloženo zástavní právo pro vykonatelnou pohledávku 27.828 Kč s 6 % úroky z prodlení od 19. března 1930. Prokázalo tedy Vodní družstvo ve smyslu § 210 ex. ř., že před příklepem, a to od 19. března 1930, je splatná celá přihlášená pohledávka a jest proto zadrželostí z doby tří let před příklepem celá tato přihlášená pohledávka s 6 % úroky od 19. března 1930 do dne příklepu, t. j. 29. prosince 1931 a bylo ji proto celou přikázati v přednostním pořadí (§ 62 vod. zák.). Nelze souhlasiti s názorem prvního soudce, že zadrželostí jsou jen dvě splátky dospělé dne 1. dubna 1931 a 28. října 1931 1.037 Kč 32 h a 897 Kč 78 h a že Vodní družstvo tím, že vypočetlo tyto splátky z celého nedoplatku, který nesporně činí 26.328 Kč tedy i ze 14.000 Kč splatných již 15. března 1930, pozbylo právo vymáhati celou pohledávku, neboť nelze z pouhé skutečnosti, že za základ výpočtu splátek byl vzat celek a nikoliv jen zbytek po srážce již splatných 14.000 Kč usuzovati na to, že se družstvo vzdalo vymáhání celého nedoplatku. Pokud se týče odporu vymáhající strany a knihovních věřitelů proti přikázání pohledávky Vodního družstva vůbec, poněvadž prý vydražitel má převzítí veškeré zadrželosti z důvodu členství v družstvu, je odpor bezdůvodný vzhledem k tomu, co bylo shora zjištěno o tom, co má vydražitel bez započtení na nejvyšší podání převzítí. Pokud odpor ten směřuje proti přednostnímu právu pohledávky Vodního družstva proto, že si předložené doklady odporují a že doložka vykonatelnosti od okresního úřadu připojená není správná a že úřad ten jen z paměti bez spisu doložku tu potvrdil, je prokázána splatnost částky 14.000 Kč, dále splátek 1037.32 Kč a 897.78 Kč nepochybně předloženým rozvrhem příspěvku a rozvrhem amortisačních splátek a musil ohledně těchto částek odpor proti přednostnímu pořadí býti zamítnut, kdežto rozhodnutí o odporu ohledně vykonatelnosti i další částky, ohledně níž se popírá, že nastaly skutečnosti rozhodné pro vykonatelnost této částky nároku (§ 36 ex. ř.), závisí na tom, aby vyhledány a zjištěny byly sporné skutkové okolnosti, t. j. zda částka ta přes doložku vykonatelnosti není dosud splatná a zda má býti uplacená amortisačními splátkami teprve po příklepu splatnými, a musil proto odpor, pokud směřuje proti přikázání tohoto zbytku v přednostním pořadí podle § 231 ex. ř. býti odkázán na pořad práva.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Pro prisouzení příspěvku Vodnímu družstvu z nejvyššího podání je rozhodující, které příspěvky jsou budoucně splatny podle dražebních

podmínek. Prvý soud měl za to, že budoucně splatnými příspěvky jsou ony, které družstvo rozvrhuje na členy za účelem umoření meliorační zápůjčky u Zemské banky, ježto závazek k příspěvku na straně povinných měl býti uhrazen v amortizačních splátkách, a to i závazek již částečně splatný dne 15. března 1930 v částce 14.000 Kč i další částka 13.828 Kč. K tomuto úsudku dospěl první soud z nepopřehého údaje pokladníka Vodního družstva, že povinní nezaplatili částku 14.000 Kč dne 15. března 1930, tedy v době splatnosti, a že proto byla celková povinnost povinných uvedena v rozpočtu a tvořila základ pro vypočtení amortizační splátky, že rozpočet ten byl schválen valnou hromadou družstva. Z toho je možný jen úsudek, že Vodní družstvo upustilo od vymožení splatné částky 14.000 Kč v době splatnosti dne 15. března 1930, pojalo celý dluh žalovaných do rozpočtu příslušných splátek k umoření meliorační zápůjčkou, kterou právě ujednalo za tím účelem, aby členům umožnilo splácení příspěvků k provedení vodních děl družstevních méně obtížným způsobem, t. j. splátkami na meliorační zápůjčku, kterou se patrně měly krýti také příspěvky členů již dříve splatné (§ 863 obč. zák.). Je-li tomu tak, neměli povinní částku 14.000 Kč družstvu platiti najednou, nýbrž ve formě budoucích příspěvků k anuitním splátkám na meliorační zápůjčku, jež byly rozvrženy na členy podle jejich příspěvků. Na tento způsob budoucího splácení příspěvků vztahuje se také ustanovení dražebních podmínek, že vydražitel bez započtení na nejvyšší podání přejímá členství ve Vodním družstvu a budoucně splatné příspěvky. Není podkladu pro výklad, že budoucně splatnými příspěvky měly se rozuměti jen příspěvky k úhradě částky 13.828 Kč. Proto není rozhodné, zda Vodní družstvo nepozbylo práva vymáhati příspěvky podle výkazu nedoplatků tím, že vzalo za základ výpočtu splátek celý dluh povinných, ježto podle usnesení valné hromady a podle jí schváleného rozpočtu měl se celý dluh povinných spláceti splátkami k anuitám a podle dražebních podmínek vydražitel tyto budoucně splatné splátky převzal. Není také důvodu odkazovati odpor věřitelů na pořad práva, ježto o tom, které budoucně splatné příspěvky převzal vydražitel a které se mají uhraditi z nejvyššího podání, rozhoduje jen soud exekuční, jde-li o nesporný skutkový podklad a řešení právní otázky na základě nesporného skutkového podkladu. Jde tedy jen o to, které částky příspěvku jako budoucně splatné převzal vydražitel a které jako dříve splatné měly býti uhrazeny z nejvyššího podání, tedy o splatnost a nikoli o vykonatelnost nedoplatku těchto příspěvků. Měl-li vydražitel převzít členství v družstvu a platiti budoucně splatné příspěvky podle dražebních podmínek, nemohlo tím býti rozuměno nic jiného, nežli že podle dřívějšího před dražebním řízením již provedeného rozpočtu příspěvků, schváleného valnou hromadou družstva, zaplatí se z exekuční podstaty jenom příspěvky podle tohoto rozpočtu již splatné do dne příklepu.

Čís. 12483.

Ustanovení §§ 813 až 815 obč. zák. týkají se jen pozůstalostních věřitelů, nikoliv i odkazovníků.

(Rozh. ze dne 31. března 1933, R I 246/33.)